

REPUBLIKA SLOVENIJA

MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

www.mju.gov.si, e: gp.mju@gov.si
Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana
t: 01 478 83 30, f: 01 478 87 26

Številka: 007-221/2010-7
Ljubljana, 16.4.2010
EVA 2010-3111-0022

**GENERALNI SEKRETARIAT
VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE**
gp.gs@gov.si

ZADEVA: Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o Državnem svetu – skrajšani postopek

1. Predlog sklepov vlade:

Na podlagi 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/2005 – uradno prečiščeno besedilo) je Vlada Republike Slovenije naseji dne..... sprejela sklep

"Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Državnem svetu, EVA 2010-3111-0022 in ga posreduje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po skrajšanem postopku.«

mag. Helena Kamnar
GENERALNA SEKRETARKA

2. Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
Mojca Ramšak Pešec, generalna direktorica, Ministrstvo za javno upravo

Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora RS:

Irma Pavlinič Krebs, ministrica za javno upravo
Tina Tržan, državna sekretarka, Ministrstvo za javno upravo
Mojca Ramšak Pešec, generalna direktorica, Ministrstvo za javno upravo.

3. Gradivo se sme objaviti na svetovnem spletu:
DA

4. Obrazložitev predlaganega nujnega oz. skrajšanega postopka obravnave predloga zakona v

Državnem zboru RS:

Ministrstvo za javno upravo predlaga, da Vlada RS posreduje predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o Državnem svetu v skladu s prvo alinejo 1. odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) sprejmejo po skrajšanem postopku. Gre namreč za manj zahtevne spremembe zakona kot posledica uskladitve z odločbo Ustavnega sodišča RS.

Predlog in obrazložitev razlogov, zaradi katerih se predlaga skrajšanje poslovnih rokov (tretji odstavek 17. člena Poslovnika Vlade RS):

Predlagamo, da gradivo obravnava Odbor za državno ureditev in javne zadeve in Vlada RS na svoji redni seji.

5. Kratek povzetek gradiva:

Predlagani Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o Državnem svetu bo odpravil na podlagi odločbe Ustavnega sodišča ugotovljeno protiusustavnost Zakona o Državnem svetu. Sprememba se nanaša na poklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta, kar zahteva količina in narava njegovih nalog in pristojnosti, ki so urejene v zakonu in Poslovniku Državnega sveta. V predlogu zakona so urejene pravice iz delovnega razmerja v primeru poklicnega opravljanja funkcije predsednika Državnega svet, kot to zahteva odločba Ustavnega sodišča.

Vlada Republike Slovenije je sicer lansko leto že vložila predlog zakona za izvedbo ustavne odločbe, ki je bil obravnavan na 5. redni seji Odbora Državnega zbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje, dne 29.5.2009. Predlog zakona na matičnem delovnem telesu ni dobil potrebne večine za potrditev, zato je bil zakonodajni postopek ustavljen.

6. Presoja učinkov in usklajenost vladnega gradiva

Gradivo ni uvrščeno v normativni program dela vlade.

II. Izjavljam, da predlagano gradivo:

a)	nima učinka	na javnofinančna sredstva v višini, večji od 40 000 € v tekočem in naslednjih treh letih S sprejemom zakona se bo odpravila protiusustavnost, ki jo je Ustavno sodišče RS ugotovilo z ustavno odločbo U-I-248/2008-15 z dne 11.11.2009 ter začasno določilo način izvršitve 3. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča. V skladu z začasno rešitvijo predsednik Državnega sveta že prejema plačo kot to določa Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, zato predloženi zakon ne prinaša novih finančnih obremenitev za državni proračun.
b)	nima učinka	na usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije
c)	nima učinka	na postopke oziroma poslovanje javne uprave/pravosodnih organov s strankami (državljeni in pravnimi osebami) oziroma na obveznosti strank do javne uprave (administrativna bremena)
d)	nima učinka	na gospodarstvo, na obseg državnih pomoči

e)	nima učinka	na okolje
f)	nima učinka	na socialni položaj posameznikov

g)	je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja in so bile v razpravo vključene nevladne organizacije oziroma predstavniki zainteresirane javnosti. V razpravo so bile vključene tudi občine in združenja občin oziroma jih gradivo ne zadeva.	NE
h)	so bile v celoti upoštevane vse prejete pripombe, predlogi civilne družbe oziroma te niso bile prejete	DA
i)	je bilo lektorirano	DA
j)	je medresorsko usklajeno z Ministrstvom za finance in Službo Vlade RS za zakonodajo, ki na predlog zakona nista imela pripomb, v gradivo so vpisani redakcijski popravki Službe Vlade RS za zakonodajo	DA

Priloge:

- predlog zakona

**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH
ZAKONA O DRŽAVNEM SVETU**

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Zakon o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/2005- ZDSve-UPB1) je v 43. členu določal, da ima državni svet predsednika in podpredsednika, ki ju izvoli z večino glasov vseh članov in da sta obe funkciji častni in se opravljata nepoklicno.

Ustavno sodišče Republike Slovenije je na podlagi zahteve Državnega sveta za oceno ustavnosti Zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu (v nadaljevanju ZDSve-A) z odločbo U-I-332/05-10 z dne 4. 10. 2007 soglasno odločilo, da sta 1. in 3. člen Zakona o dopolnitvah Zakona o Državnem svetu (ZDSve-A, Uradni list RS, št. 76/05) v neskladju z Ustavo, kolikor se nanašata na funkcijo predsednika Državnega sveta. Državnemu zboru je naložilo, da mora ugotovljeno neskladje odpraviti v šestih mesecih po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije. Odločba je bila objavljena v Uradnem listu št. 94, z dne 16. 10. 2007, vendar ugotovljeno neskladje, kljub poteku šest mesečnega roka, še ni bilo odpravljeno.

Ustavno sodišče je v svoji odločitvi zapisalo, da so vodstvene funkcije v državnem organu že po naravi stvari povezane z odgovornostjo za učinkovito izvrševanje ustavnih ali zakonskih pristojnosti. Državni svet sicer neposredno ne izvršuje oblastvenih funkcij, na podlagi ustavnih nalog pa sodeluje z Državnim zborom v okviru izvrševanja zakonodajne funkcije. Poslanci svojo funkcijo opravljajo poklicno, glede na to zakonodajna dejavnost poteka neprestano, razen v parlamentarnih počitnicah. Zato je za učinkovito delo Državnega sveta bistveno zagotoviti stalno razpoložljivost njegovega predsednika, da bi se Državni svet na aktivnosti Državnega zbora lahko pravočasno odzval. Ureditev, ki tega ne zagotavlja, bi lahko pomenila oviro pri izvrševanju vodstvenih odgovornosti predsednika Državnega sveta in v posledici oteževanje izvrševanja ustavne vloge tega organa. Nepoklicno opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta glede na povedano vsebuje možnosti za nastanek položajev, v katerih Državni svet ne bi mogel učinkovito izvajati svoje ustavne vloge. Zato je izpodbijana ureditev v neskladju z ustavnim položajem tega organa iz 96. in 97. člena Ustave.

Vlada Republike Slovenije je sicer lansko leto vložila predlog zakona za izvedbo ustavne odločbe, ki je bil obravnavan na 5. redni seji Odbora Državnega zbora za notranjo politiko, javno upravo in pravosodje, dne 29.5.2009. Po opravljeni razpravi je odbor glasoval o členih predloga zakona in jih ni sprejel, saj v skladu s prvim odstavkom 98. člena Ustave Republike Slovenije ni bila dosežena dvotretjinska večina vseh članov odbora. Odbor je na podlagi poslovnika državnega zbora nato odločal o predlogu sklepa, da predlog zakona ni primeren za nadaljnjo obravnavo, vendar tudi ta predlog ni bil sprejet. Na seji matičnega delovnega telesa tako ni bila sprejeta nobena od poslovniško predvidenih možnih odločitev, zato je na podlagi

razlage Komisije za poslovník v zvezi z drugim odstavkom 61. člena Poslovníka Državnega zbora z dne 9.12.2009 predsednik Odbora ugotovil, da je druga obravnava Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem svetu na matičnem delovnem telesu končana.

V času odločanja o predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Državnem svetu je Državni svet ponovno vložil zahtevo za oceno ustavnosti zakona, v kateri je ugotovil, da Državni zbor še ni odpravil ugotovljenega neskladja z Ustavo. Poleg očitkov, ki so po vsebini enaki kot v zahtevi v zadevi št. U-I-332/05 je Državni svet dodatno navedel še, da je Državnemu svetu nastaja škoda, saj ne more normalno izvajati svoje ustavno določene vloge. Predsednik Državnega sveta je še vedno zaposlen v gospodarski družbi, kjer je bil zaposlen pred izvolitvijo v Državni svet, kar naj bi mu onemogočalo nemoteno opravljanje funkcije. Določba 1. člena ZDSve-A naj bi povzročala organizacijsko destabilizacijo Državnega sveta in ogrožala njegovo usposobljenost za opravljanje ustavnih nalog. Tovrstne očitke je Ustavno sodišče že presojalo in naj bi prav zaradi njihove utemeljenosti ugotovilo neskladje zakonske ureditve z Ustavo. Predlagatelj ustavne zahteve ponovno očita tudi, da je bil sprejet z navadno večino, moral pa bi biti sprejet z dvotretjinsko večino glasov vseh poslancev. Ob tem opozarja, da je bil prvi zakon o Državnem svetu leta 1992 sprejet z dvotretjinsko večino ter da bi zato morala biti tudi vsaka sprememba ali dopolnitev tega zakona sprejeta z enako, torej kvalificirano večino.

Državni svet je predlagal Ustavnemu sodišču, naj razveljavi ZDSve-A oziroma naj izda novo ugotovitveno odločbo, v kateri naj določi način izvršitve odločbe tako, da lahko predsednik Državnega sveta začne opravljati funkcijo poklicno, dokler Državni zbor ne odpravi ugotovljenega neskladja z Ustavo. Predlaga tudi, naj Ustavno sodišče do svoje končne odločitve zadrži izvrševanje ZDSve-A, kolikor se nanaša na funkcijo predsednika Državnega sveta, ter določi način izvršitve zadržanja tako, da predsednik Državnega sveta začne opravljati svojo funkcijo poklicno.

Ustavno sodišče je v svoji odločitvi ugotovilo, da zakonodajalec z odpravo ugotovljenega neskladja z Ustavo zamuja že več kot leto in pol. Dejstvo, da je že dvakrat zavrnil zakonodajni predlog Državnega sveta ter da ni uspel oblikovati potrebne večine za sprejem zakonskega predloga, ki ga je pripravila Vlada, kaže na možnost, da Državni zbor potrebnih sprememb ZDSve v bližnji prihodnosti ne bo sprejel. Pri ponovni presoji izpodbijane zakonske ureditve je Ustavno sodišče ugotovilo, da še vedno obstajajo vsi razlogi, iz katerih je že ugotovilo protiustavnost ZDSve-A. Zakonska ureditev, po kateri predsednik Državnega sveta svojo funkcijo opravlja nepoklicno (drugi odstavek 43. člena ZDSve in 3. člena ZDSve-A), je še vedno v neskladju z Ustavo. Da se v vmesnem času, do sprejema potrebnega zakona, prekine protiustavno stanje, je Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-248/08-15 z dne 11.11.2009 na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve svoje odločbe, in sicer tako, da je določilo, da se funkcija predsednika Državnega sveta začne opravljati poklicno z naslednjim dnem po objavi odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (3. točka izreka) vključno z načinom izvršitve, ki pa velja samo samo začasno, do sprejema zakona. V vmesnem času pa je zakonska ureditev, ki ne vsebuje določb o poklicnem opravljanju funkcije predsednika Državnega sveta in o pravicah, ki izhajajo iz te funkcije, oziroma zaradi učinkovanja razveljavitve sploh ne vsebuje določb o opravljanju funkcije predsednika Državnega sveta, še vedno v neskladju z Ustavo in je treba to protiustavnost odpraviti.

Plačo oz. njeno višino predsednika Državnega sveta je Državni zbor, sicer s pridržkom, že uzakonil na seji dne 7. 2. 2008, ko je sprejel zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-H), v katerem je navedel, da se v prilogi 3 doda funkcija "predsednik državnega sveta" pod šifro "A020201".

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča je predlagana dopolnitev zakona, ki določa, da predsednik Državnega sveta opravlja funkcijo poklicno.
- Skladno z odločbo Ustavnega sodišča predlog zakona tudi predvideva, da ima predsednik Državnega sveta pravico do plače, ki je določena v zakonu o sistemu plač v javnem sektorju.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun, druga javna finančna sredstva in zagotovljenost sredstev v državnem proračunu

Zakon ne bo imel finančnih posledic za državni proračun. S sprejemom zakona se bo odpravila protiustavnost, ki jo je Ustavno sodišče RS ugotovilo z ustavno odločbo U-I-248/2008-15 z dne 11.11.2009 ter začasno določilo način izvršitve 3. točke izreka odločbe Ustavnega sodišča. Na podlagi odločbe Ustavnega sodišča ima predsednik Državnega sveta pravico do plače v skladu z zakonom, ki ureja plače funkcionarjev v javnem sektorju, ter druge pravice, ki izhajajo iz predpisov, ki urejajo te pravice za funkcionarje v državnih organih. Ker v skladu z začasno rešitvijo predsednik Državnega sveta že prejema plačo kot to določa Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, predloženi zakon ne prinaša novih finančnih obremenitev za državni proračun.

Zakon tudi ne bo imel posledic na druga javna finančna sredstva.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenost ureditve pravu EU

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

Poklicnost in plačila predsednikov in članov drugih domov

Če Državni svet primerjamo s podobnimi institucijami v tujini ugotovimo, da noben drugi dom v Evropi (avstrijski Zvezni svet, belgijski Senat, beloruski Svet federacije, češki Senat, francoski Senat, irski Senat, italijanski Senat, nemški Zvezni svet, nizozemski Senat, poljski Senat, romunski Senat, španski Senat, švicarski Stanovski svet in britanski Dom lordov) nima nepoklicnega predsednika. Izjemo predstavlja le slovenski Državni svet, kar kaže na nesmiselnost slovenske ureditve, ki jo je ugotovilo tudi Ustavno sodišče. Glede na to, da smo se pri primerjalnopравnem pregledu osredotočili le na države v Evropi, velja verjetno isto tudi za druge domove na svetu. Predsedniki drugih domov v Evropi so poklicni in imajo poleg tega plačo v enaki višini kot predsedniki prvih domov, ne glede na to, da imajo predsedniki drugih domov v sistemih nepopolne dvodomnosti nedvomno manj dela kot predsedniki prvih domov.

Ne samo, da predsedniki drugih domov opravljajo poklicno, tudi za člane drugih domov velja v večini držav enako. Člani drugih domov so v veliki večini drugih domov zaposleni, saj je njihovo delo enako zahtevno kot delo članov prvih domov. Prav zaradi tega tudi člani drugih domov večinoma prejemajo enako plačo kot člani prvih domov. Izjemo predstavljajo nekatere države, kjer člani drugega doma niso zaposleni. Tako npr. večina članov Doma lordov ne prejema plače, ampak samo nekateri člani, ki jih določi Dom lordov. Takšna praksa je posledica tradicije, saj so bili lordi v preteklosti premožni in so bili nagrajeni s funkcijo, ki so jo opravljali v Domu lordov, danes vse več članov prejema plačila, saj si sicer ne bi mogli privoščiti opravljanja te funkcije, preostali prejemajo povračilo stroškov in neke vrste dohodek za opravljanje funkcije. V določenih državah člani drugega doma so zaposleni, vendar pa prejemajo nižjo plačo od članov prvega doma (npr. člani irskega Senata, člani avstrijskega Zveznega sveta).

Nemčija

Ustava (t.i. temeljni zakon) Zvezne republike Nemčije ureja dva domova, ki delujeta na področju zakonodajne oblasti. Spodnji dom, Zvezni zbor (Bundestag) na zvezni ravni predstavlja vse državljane. Zgornji dom, Zvezni svet (Bundesrat) pa je predstavnik dežel (Länder).

Nemška ustava veto obravnava v 77. členu. V primeru, da zakon predlaga Zvezna vlada, ima Zvezni svet pravico dati prvi komentar (Erste Wort) v roku šestih tednov; v določenih primerih v treh oziroma devetih tednih. Mnenje Zveznega sveta, ki lahko obsega tudi amandmaje, na tej stopnji ni zavezujoče za Zvezno vlado, vendar pa je pomemben znak o reakciji Zveznega sveta v času, ko bo odločal o zakonu.

Zvezni svet ima po sprejetju zakona v Zveznem zboru možnost proučitve, ali so bile njegove zahteve iz začetne faze zakonodajnega postopka sprejete. V kolikor se Zvezni svet ne strinja z vsebino sprejetega zakona lahko zahteva oblikovanje posredovalne komisije (Vermittlungsausschuss) v roku treh tednov. Dvaintrideset članska komisija je paritetno sestavljena iz članov obeh domov. Njena naloga je razrešiti nesporazum med obema domovoma predstavniškega telesa. Če komisija na osnovi doseženega kompromisa predlaga spremembo zakona – to se zgodi v večini primerov – mora o tem ponovno sklepati Zvezni zbor (četrti faza).

Nadaljnji postopek je odvisen od narave zakona, ki se sprejema. V primeru "ugovornih zakonov" (Einspruchsgesetzen), ko soglasje Zveznega sveta ni obligatorno, ima Zvezni svet na voljo suspenzivni veto. Zvezni svet izglasuje suspenzivni veto v roku dveh tednov z absolutno večino svojih članov. Zvezni zbor lahko veto Zveznega sveta v postopku ponovnega glasovanja o zakonu preglasi, vendar samo z absolutno večino. V kolikor je suspenzivni veto Zveznega sveta temeljil na dvotretjinski večini, mora biti veto v Zveznem zboru prav tako preglasovan z dvotretjinsko večino (poleg tega mora glasovati tudi absolutna večina članov Zveznega zbora). Drugačna pa je praksa v primeru "soglasnih zakonov" (Zustimmungsgesetze), saj Zvezni zbor ne more dokončno odločiti o zakonu, ampak mora soglasje nujno doseči preko posredovalne komisije. Ta institut je podoben absolutnemu vetu.

Nemčija ima torej v izjemnih primerih pet-fazni zakonodajni postopek. Vsekakor pa je bistveno, da ima – za razrešitev nesoglasja med Zveznim zborom in Zveznim svetom – smiselno četrto fazo, ko posredovalna komisija pripravi kompromisni predlog.

Francija

Parlament Republike Francije je sestavljen iz dveh zbornic: Narodne skupščine (Assemblée nationale) in Senata (Senate). Zakonodajni postopek v Franciji se lahko začne bodisi v Senatu bodisi v Narodni skupščini, odvisno od tega kdo predlaga zakon oziroma kateremu domu ga predloži Vlada. Izjema so finančni zakoni in zakoni, ki zadevajo financiranje socialne varnosti, ki jih mora najprej sprejeti Narodna skupščina. Vsak zakon mora dobiti podporo v obeh domovih v enakem besedilu. V primeru nesporazuma med obema zbornicama se zakonodajni postopek ponovi. Če tudi v drugo med zbornicama ni soglasja glede besedila zakona lahko ministrski predsednik zahteva sestavo mešane komisije (commission mixte) obeh zbornic, ki je sestavljena iz sedmih članov Narodne skupščine in sedmih članov Senata. Naloga omenjene komisije je, da razreši nesporazum med zbornicama. Besedilo, ki ga sprejme komisija, predloži vlada obema zbornicama v potrditev. Amandmaje k predlogu komisije se lahko v zbornicah dodaja samo s soglasjem Vlade.

V primeru da postopek usklajevanja nesporazuma med obema zbornicama propade, lahko Vlada zahteva od Narodne skupščine, da sama oblikuje končno rešitev. Prvi dom, ki ima na zadnji stopnji zakonodajnega postopka prednost pred Senatom, pri oblikovanju končne

solucije ni vezan na besedilo poravnalne komisije. Narodna skupščina lahko tedaj sprejme besedilo, kakor ga je izdelala poravnalna komisija, lahko sprejme zadnje besedilo, ki ga je sama poprej sprejela, lahko pa ga tudi spremeni z enim ali več amandmaji, ki jih je sprejel Senat. Francoski senatorji imajo pravico dodajati amandmaje na zakone. V skladu s 44. členom ustave pripada pravica do amandmiranja zakona članom Parlamenta in Vlade. Člani Parlamenta (tako senatorji kot člani narodne skupščine) pa ne smejo predlagati zakona oziroma amandmaja, ki bi povzročili zmanjšanje javnih virov ali ustanovitev oziroma povečanje javne porabe.

Španija

Parlament (las Cortes Generales) Kraljevine Španije predstavlja špansko ljudstvo in je sestavljen iz Kongresa (Congreso de los Diputados) in Senata (Senado). Španska ustava ureja pristojnost veta Senata v 90. členu ustave. Španski Senat je primer močnega drugega doma v unitarni ureditvi. Čas, v katerem mora Senat proučiti predlog zakona, je precej daljši kot v primeru slovenskega Državnega sveta in znaša dva meseca.

Senat poleg veta, ki učinkuje na celotno zakonsko besedilo, vlaga tudi amandmaje k predlogu zakona. Medtem ko se z vetom zavrne zakon kot celota, se z amandmaji doseže, da se spremenijo le členi, ki jih Senat smatra za sporne. V primeru, da je v poročilu španskega matičnega odbora predložen predlog za veto, je razprava o zakonu kot celoti izključena, ker se o celotnem zakonu razglablja pri predlogu za veto. Ta določba pripomore k ekonomičnosti postopka, da se ne bi podvajalo razpravljanje o zakonu. V primeru sprejetega amandmaja ali veta, za katerega je potrebna absolutna večina senatorjev, se mora zakon poslati s komentarjem nazaj v Kongres. Kongres nato z navadno večino sprejme ali zavrne Senatne amandmaje oziroma lahko preglasi veto z absolutno večino (z navadno večino le v primeru, da je minilo več kot dva meseca od intervencije senata).

Poleg možnosti veta in spreminjanja zakonov pa ima španski Senat v določenih primerih še večjo pristojnost v zakonodajnem postopku. Njegov položaj krepi pristojnost soodločanja skupaj s prvim domom, Kongresom. Gre za nekatere pomembne odločitve, ki se veljavno sprejmejo le pod pogojem, da so sprejeti z večino v obeh domovih. Če omenjena večina ni dosežena, mora poskušati doseči skupno rešitev mešana komisija (Comisión Mixta), ki je sestavljena iz enakega števila članov Senata in Kongresa; o njenem predlogu domova ponovno sklepata. Če tudi to ne uspe, odloči dokončno Kongres z absolutno večino.

6. Obrazložitev skrajšanega postopka

Predlagamo, da se spremembe in dopolnitve zakona v skladu s prvo alinejo 1. odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 35/02 in 60/04) sprejmejo po skrajšanem postopku. Gre namreč za uskladitev zakona z odločbo ustavnega sodišča.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV ZAKONA

1. člen

V Zakonu o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo in 95/09-odl. US) se drugi odstavek 43. člena spremeni tako, da se glasi:

"Predsednik državnega sveta opravlja svojo funkcijo poklicno. Funkcija podpredsednika državnega sveta je častna in se opravlja nepoklicno.

Dodata se novi tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

"Predsednik državnega sveta ima pravico do plače v skladu z zakonom, ki ureja plače funkcionarjev v javnem sektorju.

Čas od dneva, ko nastopi funkcijo predsednika, do dneva, ko preneha opravljati funkcijo, se predsedniku državnega sveta šteje v delovno dobo. V času opravljanja funkcije je predsednik državnega sveta socialno zavarovan po predpisih, ki urejajo socialno zavarovanje za osebe v delovnem razmerju."

2. člen

Za 43. členom se dodajo novi 43.a, 43.b in 43. c člen, ki se glasijo:

»43.a člen

Predsednik državnega sveta ima pravico:

- do povračila stroškov za prevoz na delo in z dela,
- do povračila stroškov v zvezi s službenimi potovanji (dnevnice, stroški prevoza, stroški prenočevanja),
- do povračila stroškov za prehrano med delom,
- do regresa za letni dopust,
- do nadomestila za ločeno življenje,
- do povračila stroškov prevoza ob dela prostih dnevih iz kraja, kjer ima službeno stanovanje, do kraja stalnega prebivališča in nazaj,
- do povračila stroškov selitve iz kraja stalnega prebivališča v kraj, kjer ima službeno stanovanje, in nazaj,
- do povračila stroškov za izobraževanje,
- do jubilejne nagrade,
- do odpravnine ob odhodu v pokoj.

Pogoje in višino prejemkov in povračil iz prejšnjega odstavka določi državni svet, pri čemer prejemki ne smejo presegati višine, kot je določena za poslance državnega zbora.

43.b člen

Predsednik državnega sveta ima pravico do letnega dopusta v trajanju 40 delovnih dni.

Predsednik državnega sveta ima pravico do izrednega plačanega dopusta do sedem delovnih dni v posameznem koledarskem letu zaradi osebnih razlogov.

V izjemnih primerih se lahko predsedniku državnega sveta odobri izredni neplačani dopust do 30 dni v koledarskem letu.

Primere in pogoje koriščenja dopusta iz prejšnjih odstavkov določi državni svet.

43.c člen

Predsednik državnega sveta, ki mu je prenehala funkcija, ima pravico, da se v treh mesecih po prenehanju funkcije predsednika državnega sveta vrne na delo, ki ga je opravljal, ali na drugo delo, ki ustreza vrsti in stopnji njegove strokovne izobrazbe.

Predsednik državnega sveta, ki mu je prenehala funkcija in iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati prejšnjega dela, ali dobiti druge ustrezne zaposlitve, niti ni izpolnil minimalnih pogojev za starostno upokožitev po splošnih predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ima pravico do nadomestila plače v višini plače, ki bi jo prejemal, če bi opravljal funkcijo, dokler se ne zaposli ali ne izpolni pogojev za upokožitev, vendar najdlje šest mesecev od prenehanja funkcije predsednika državnega sveta, če pa je bil v enem sklicu državnega sveta dvakrat izvoljen za predsednika, ima pravico do nadomestila najdalje eno leto.

Pravica do nadomestila iz prejšnjega odstavka se lahko predsedniku državnega sveta, ki mu je prenehala funkcija, podaljša do izpolnitve minimalnih pogojev za starostno upokožitev po splošnih predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, vendar najdlje še za šest mesecev. Če je bil v enem mandatu državnega sveta dvakrat izvoljen za predsednika, se mu lahko ta pravica podaljša za eno leto.

Čas iz prejšnjih dveh odstavkov se šteje predsedniku državnega sveta, ki mu je prenehala funkcija, v zavarovalno dobo. V tem času je socialno zavarovan po predpisih, ki urejajo socialno zavarovanje oseb v delovnem razmerju.

Predsedniku državnega sveta, ki se po prenehanju funkcije ali po prenehanju prejemanja nadomestila iz drugega in tretjega odstavka tega člena upokoži, pripada odpravnina ob upokožitvi.«

3. člen

62. člen se spremeni tako, da se glasi:

»62. člen

Funkcija člana državnega sveta, razen člana, ki opravlja funkcijo predsednika državnega sveta, je častna in se opravlja nepoklicno.

Član državnega sveta, razen člana, ki opravlja funkcijo predsednika državnega sveta, ima

pravico do nadomestila izgubljenega zaslužka za čas opravljanja funkcije in pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije.«

KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po njegovi objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV K POSAMEZNIM ČLENOM:

K 1. členu

Upošteva je odločbo Ustavnega sodišča RS U-/I-248/08-15 ter funkcijo, ki jo opravlja predsednik Državnega sveta, predvsem pa njegove posebne naloge povezane z vodenjem in predstavljanjem organa ter s sodelovanjem z Državnim zborom, je za predsednika Državnega sveta določeno, da opravlja svojo funkcijo poklicno. Večino dela v zvezi s posebnimi nalogami opravi predsednik sam, zato je funkcija podpredsednika za razliko od predsednika častna in se opravlja nepoklicno. Zaradi poklicnega opravljanja funkcije predsednika člen posledično določa, da ima pravico do plače. Plačo predsednika Državnega sveta se je uredila z novelo Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-H), po tem zakonu je predsednik Državnega sveta uvrščen v 64. plačilni razred. V času opravljanja poklicne in odplačne funkcije je predsednik Državnega sveta v delovnem razmerju, skladno s tem mu pripadajo vse pravice iz delovnega razmerja.

K 2. členu

Posebna ureditev povračil, nadomestil in drugo je potrebna, ker gre za voljeno funkcijo. V novem 43.a členu se tako določi, da ima predsednik Državnega sveta pravico do povračila stroškov za prevoz na delo in z dela, do povračila stroškov v zvezi s službenimi potovanji (dnevnice, stroški prevoza, stroški prenočevanja), do regresa za prehrano med delom, do regresa za letni dopust, do nadomestila za ločeno življenje, do povračila stroškov prevoza ob dela prostih dnevih iz kraja, kjer ima službeno stanovanje, do kraja stalnega prebivališča in nazaj, do povračila stroškov selitve iz kraja stalnega prebivališča v kraj, kjer ima službeno stanovanje, in nazaj, do povračila stroškov za izobraževanje, do jubilejne nagrade in do odpravnine ob odhodu v pokoj. Pogoje in višino prejemkov in povračil iz prejšnjega odstavka določi Državni svet kot samostojni ustavni organ s svojimi akti.

Glede na to, da so v zakonu navedeni vsi drugi prejemki in pravice, se v 43.b členu določa, da ima predsednik Državnega sveta ima pravico do letnega dopusta v trajanju 40 delovnih dni. Predsednik državnega sveta ima pravico do izrednega plačanega dopusta do 7 delovnih dni v posameznem koledarskem letu zaradi osebnih razlogov. V izjemnih primerih se lahko predsedniku državnega sveta odobri izredni dopust do 30 dni v koledarskem letu. Primere in pogoje iz prejšnjih odstavkov lahko določi Državni svet kot avtonomni ustavni organ. Predsednik državnega sveta ima pravico do nadomestila plače v višini plače za čas letnega dopusta. Podrobnejša določila o dopustih so navedena iz razloga voljene funkcije.

Po prenehanju mandata ima predsednik Državnega sveta pravico, da se vrne na delo, ki ga je opravljal oz. primerljivo delo, ki ustreza njegovi stopnji izobrazbe. V primeru, da iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati prejšnjega dela ali dobiti druge ustrezne zaposlitve, niti se ne doseže minimalnih pogojev za upokožitev po splošnih predpisih, ki urejajo pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ima smiselno enake pravice kot poslanci Državnega zbora Republike Slovenije. Ta pravica pa se je smiselno krajšala na pol leta, ker je za predsednika izvoljen za dve leti in pol, lahko pa je ponovno izvoljen v istem sklicu Državnega sveta. V tem primeru se mu tudi pravica ustrezno podaljša.

Predsedniku državnega sveta po prenehanju funkcije ali po prenehanju prejemanja nadomestila ob upokojitvi pripada odpravnina.

K 3. členu

Dopolnitev 63. člena je posledica določitve profesionalnega opravljanja funkcije predsednika državnega sveta ter s tem povezanimi prejemki predsednika, ki so posebej določeni v 1. in 2. členu tega zakona, kar je treba izrecno ločiti od ostalih članov državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljajo neprofesionalno.

K 4. členu

Člen določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

43. člen

Državni svet ima predsednika in podpredsednika, ki ju izvoli z večino glasov vseh članov. Funkcija predsednika in podpredsednika je častna in se opravlja nepoklicno.

62. člen

Funkcija člana državnega sveta je častna in se opravlja nepoklicno.

Član državnega sveta ima pravico do nadomestila izgubljenega zaslužka za čas opravljanja funkcije in pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije.